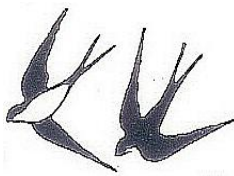

SVALENE

Norsk forening for utviklingsarbeid

Bergen
Juni 2019

Kjære medarbeidere:

En stor takk til hver især for støtten dere gir til Svalene. Dette gir et fremtidshåp til mange skolejenter utenfor Lima, som ellers ikke ville fått noen utdannelse eller et yrke å se frem til.

På skolen Cristiania er de i full gang med årets undervisning, rektor María sier hun er veldig opptatt – når noen av lærerne er syke går hun inn som vikar. Så hun er aktiv både i undervisningen, på kontoret, med å holde kontroll på matkøen og i matutdelingen.

Her hjemme ble årsmøtet avholdt som seg hør og bør i april måned, denne gangen i Bergen. I tillegg til vanlige årsmøtesaker som årsberetning, regnskap og valg, ble vi enige om å be styret for Cristiania aktualisere statuttene sine, som er fra 90-tallet. Svalene har kommet med forslag til noen endringer, en del har forandret seg siden den gang.

Også i år har Svalene blitt tilgodesett med 6 utrangerte datamaskiner fra Hordaland Fylkeskommune. Rektor María sier at de maskinene vi har sendt over tidligere (10 stk.) er i flittig bruk, og roterer mellom elevene. Opplæring i IKT er med på å øke elevenes jobbmuligheter, da kjennskap til dette er en forutsetning for å få arbeid i ulike bedrifter. Så nå håper vi på en Limafarer som kan ta med seg en ekstra koffert med PC-er! (Dette er en utfordring!) (Vi er fristet til å sammenligne med situasjonen i Norge, der ALLE elevene i ungdomsskolen og videregående får disponere datamaskiner gratis).

I dette nummeret av Svalenytt legger vi ved et par av bildene som jeg tok på Cristiania under besøket mitt i fjor. Vi har også vært så heldige å få en ny (ikke helt ny av dato) elevartikkel fra en eks-elev.

*Med hilsen
Tordis Ibanez
Leder*

Det blir tid til en liten passiar før Sra. Julia får ferdig middagen

Endelig mat

Dette er historien min...

Da jeg var ferdig med grunnskolen husker jeg at foreldrene mine begynte å lete etter en god skole for at jeg kunne begynne en ny etappe i livet: videregående. Hjemme snakket om at de hadde undersøkt ved forskjellige skoler, og alle steder hadde de vært forbauset over at jeg var så ung. Jeg syntes det var vanskelig å bestemme meg.

En dag da vi gikk forbi den firkantede parken, møtte vi en bekjent av min mor. Hun fortalte om Cristiania - jeg hadde ikke hørt om den skolen før. Hun sa at der måtte man reservere plass lang tid i forvegen, og så var det nødvendig med en opptaksprøve for å bli komme inn. (*Svalenes anm.: Skolen velger å ta inn de mest motiverte elevene, da de har stor søkermasse.*) Jeg hadde avsluttet grunnskolen da jeg var 11 år, og mange skoler ville ikke ta inn så unge elever.

Dagen etter, da faren min kom hjem, hadde han vært på Cristiania og snakket med rektor. Hun hadde også sagt at jeg var for ung, alle de andre elevene var eldre enn meg. Men far hadde insistert, og klarte å overbevise henne.

Jeg ble forbauset og beveget da jeg hørte om alle godene denne skolen ga elevene, og jeg begynte å lese for å forberede meg godt til opptaksprøven.

Da dagen kom fulgte foreldrene mine meg, og ventet på skolen til jeg var ferdig. Dette var den første skolen jeg hadde hørt om som hadde opptaksprøve, og de var også forbauset over at vi til og med fikk lunsj på skolen.

Etter prøven fikk vi vite at navnene på de elevene som kom inn, skulle bli kunngjort utenfor skolen på et gitt tidspunkt.

Dagen kom da navnene på de fremtidige elevene ble satt opp. Jeg husker at jeg var veldig nervøs, og ble svært beveget da jeg så navnet mitt som nr. 6. Foreldrene mine gratulerte meg, og skrev meg inn til nytt skoleår med en gang. Vi fikk vite at jeg måtte ta kurs i to fag i ferien, matematikk og kommunikasjon. Da forsto jeg at denne skolen ville ha KVALITET og ikke KVANTITET, for hver dag lærte jeg mye. Jeg ble også gledelig overrasket over smårettene de laget der, som vi kunne kjøpe i friminuttet:

Med tiden fikk jeg nye venner, lærerne var og er veldig flinke og profesjonelle, med høy kvalitet på undervisningsmetodene. Rektor ga oss alltid råd og vi ble også kjent med personer fra Norge, som alle utgjorde en del av DEN PRIVATE, GRATIS UNDERVISNINGINSTIUSJONEN CRISTIANIA. Disse takker jeg av hele mitt hjerte for å ha gitt meg sjansen til å studere selv om jeg bare var 11 år. fordi de var en stor støtte for meg og mine medelever, for foruten at vi fikk frokost, lunsj, internat for de som virkelig trenger det, var det også praktiske fag som: data, matlaging (jeg valgte dette helt til jeg var ferdig med 5. klasse), fysikklaboratorium og kosmetologi. Jeg likte godt når vi hadde besøk fra landet langt borte: Norge. Det var hyggelige personer.

Jeg husker også at flere spurte meg: ”Hvorfor heter skolen Cristiania?” De trodde det hadde noe å gjøre med kristendom, og trodde at det var en skole med nonner. Jeg ble aldri lei av å gjenta at det var det gamle navnet på hovedstaden i Norge.

Jeg lærte så mye, og i bunnen av hjertet mitt gjemmer jeg hver erfaring, hvert øyeblikk som jeg delte med vennene mine, festene med danseopptredener, feiringene, paradene og enda flere ting som hjalp meg til å bli en bedre person hver dag gjennom fem vakre år i etappen med videregående. Skolen Cristiania ble mitt andre hjem, hvor jeg tilbrakte mest tid, sammen med utrolige mennesker.

Da jeg avsluttet 5. klasse med strålende karakterer, tok jeg avskjed med tårer i øynene på avslutningsfesten, fordi jeg visste at jeg forlot en del av meg selv i skolen, denne skolen som hadde sett meg vokse i 5 år, hvor jeg hadde opplevd uforglemmelige øyeblikk, og jeg visste også at nå skulle jeg ikke være skoleelev lenger, nå skulle jeg ikke se vennene mine hver dag, lærerne og andre personer som jeg alltid vil bære med meg i hjertet hvor jeg enn går.

Jeg visste at nå kom en ny etappe, som var bestemmende for resten av livet mitt, det var å velge hva jeg skulle studere for å få et yrke. Jeg bestemte meg for å velge et teknisk studium, Industriell Administrasjon i instituttet SENATI; der skulle man være lærling etter halvferdig studium.

Det var liten tid igjen til opptaksprøven. Jeg skal ikke nekte for at jeg var nervøs, men begynte å studere alle skrivebøkene mine fra videregående. Jeg var jo godt forberedt fra Cristiania, samtidig visste jeg at mange tok ett eller et halvt år på et akademi før studiene. Jeg var fast bestemt å prøve uten akademi. Jeg sa til foreldrene mine at jeg hadde lært så mye på Cristiania, og i tillegg de ekstraleksjonene læreren hadde gitt oss, ville jeg være godt forberedt.

Da dagen for opptaksprøven kom, ble jeg klar over at det var enormt mange som ville inn på det studiet jeg hadde valgt, og det var mange som hadde forberedt seg til dette på et akademi. Jeg var fast bestemt på at det jeg hadde

studert før prøven ville hjelpe meg til å komme inn. For meg var det å bestå denne eksamen en måte å takke mine foreldre på, for alt det de hadde gjort for meg og mine søsken; og som storesøster ville jeg også være et eksempel til de andre. Under prøven fikk jeg god nytte av alt det jeg hadde lest.

Jeg gråt av glede da jeg senere leste navnet mitt i tidsskriftet til SENATI, i listen over de som hadde kommet inn ved studiet. Det var en god lønn for strevet! Jeg takket Gud av hele mitt hjerte, familien min og hver og en av lærerne ved Cristiana. Der hadde de undervisning av ypperste kvalitet, og jeg blir aldri trett av å anbefale skolen til andre.

For tiden holder jeg på med slutfasen av Industriell Administrasjon, jeg praktiserer som lærling i firmaet Tecnicas Metalicas Ingenieros S.A.C., og blir ferdig der i desember 2018. Jeg får da tittelen Industriell Administrator, og ved å ta noen tilleggskurs vil jeg bli Industriell Ingeniør.

Det er to ordtak jeg har som leveregel: 1. Den beste måten å begynne med noe, er å slutte å snakke og begynne å gjøre det. 2. Det som er umulig for mennesket, er mulig for Gud.

Disse ordtakene har hjulpet meg til å nå det jeg ønsket. Nå vil jeg takke av hele mitt hjerte den gode støtten jeg fikk av så mange flotte mennesker som jobber i forbindelse med skolen CRISTIANA.

Hilsen fra

Francesca Ninapaytán Santiago

God sommer!

U-landsforeningen Svalene
Christiesgt. 16
5015 Bergen

Kontonr.: 05 30 11 90214
www.svalene.no
svalene.no@hotmail.com
VIPPS#74871

